

عنوان مقاله:

اهمیت حاشیه نشینی و بافت فرسوده در زیبایی شهری

محل انتشار:

نهمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم جغرافیا، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سونیا ربی پور - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد طراحی شهری، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران شمال، ایران

خلاصه مقاله:

نخستین مسئله ای که در امر مداخله در بافت های فرسوده مد نظر است ، جنبه کالبدی و زیبایی آن می باشد. بافت های فرسوده با معضلات متعددی از لحاظ کالبدی مواجه هستند. مهمترین آنها، ناپایداری ابنیه و عدم ایمنی ساکنان است . بناهای این بافت ها به علل گوناگون از جمله قدمت ، استفاده از مصالح بی دوام و یا کم دوام و عدم رعایت شیوه های صحیح ساخت و ساز، از استحکام و پایداری لازم برخوردار نیستند. مسئله دوم ، عدم کارایی و ناتوانی این بافت ها در پاسخگویی به نیاز شهروندان است. دسترسی های نامناسب و نفوذناپذیری این بافت ها، علاوه بر این که عملیات امداد رسانی در مواقع خطر را با مشکل مواجه می سازد، باعث ایجاد ترافیک سواره و گاه عدم دسترسی سواره ساکنان بافت می شود. که همه این مسائل در نهایی به عدم زیبایی شهری منجر میشود. حاشیه نشینی پدیده ای شهری است که به توسعه های شهری اطلاق می شود که بدون برنامه ریزی هدایت کنترل و بدون رعایت مقررات شهرسازی توسط توده مردم ایجاد می شود. این امر باعث برهم زدن توازن شهری و اسکان افراد در مناطق حاشیه ای شهر ها شده است. تا زمانی که طرح های کاری و محرک برای مالکین املاک موجود در بافت های فرسوده تعریف و ارائه نشده مساله عمران و آبادانی این بافت ها در ابهام مانده و شهرداری ها و دولت نیز به تنهایی قادر به اجرای طرح های بزرگ عمرانی در آنها نخواهد بود. در عین حال باید زیبایی شناسی شهری مد نظر باشد و مساله مهمی همچون بافت فرسوده و حاشیه نشینی در نظر گرفته شود.

کلمات کلیدی:

حاشیه نشینی، کالبدی ، بافت فرسوده، زیبایی، شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1510185>

